

ת"פ 14084/09/15 - מדינת ישראל נגד אליאב חוגי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 14084-09-15 מדינת ישראל נ' חוגי

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אליאב חוגי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד תהילה גונן ברנט

ב"כ הנאשם, עו"ד קובי סודרי

הנאשם בעצמו

פסק דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

הנאשם שירת בתקופה הרלבנטית לכתב האישום כשוטר חובה ביחידת לה"ב 433 של משטרת ישראל.

במסגרת תפקידו ניתנה לנאשם גישה למידע אודות פעילות משטרתית מסווגת של היחידה וכן גישה למאגרי מידע משטריים ממוחשבים.

ביום 24/6/12, במהלך פעילות יזומה של המחלקה לחקירות שוטרים ויחידת לה"ב, נאמר לנאשם כי מתוכננת פעילות של יחידת לה"ב, במהלכה עתידים להיעצר קרוב משפחתו של הנאשם ובנו.

מיד עם הוודע לו הדבר ובשהותו ביחידת לה"ב, פעל הנאשם על מנת להזהיר את השניים מפני המעצר ואף ביקש מהבן כי יבטל את מסיבת יום ההולדת שלו, שהיתה מתוכננת לאותו ערב.

במועד אחר, ולאחר שהדבר נודע לנאשם במסגרת תפקידו ביחידה, יידע הנאשם בדיעבד, את שני קרוביו, אודות חיפוש שהיה מתוכנן להתבצע בביתם, בשיתוף כלבנים וכלבים, ואשר לא בוצע, סוף דבר.

התביעה ביקשה להדגיש את הנזק העלול להיגרם ממעשים כגון אלה ובמיוחד בשים לב לאור היחידה הרגישה בה שירת הנאשם וכאשר הוא היה מודע למשמעות המעשים אשר ביצע.

עוד הדגישה התביעה כי אין המדובר במעשה חד פעמי וכי הנאשם חזר פעמיים על מעשיו.

התביעה ערה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אך לטעמה, אין הנאשם עומד במבחנים שהציבה ההלכה הפסוקה לאי הרשעה ובהתחשב באינטרסים הציבוריים והצורך בהרתעה, עתרה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר קצר לריצוי בפועל, שירוצה בשרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם עתר להימנע מהרשעתו של הנאשם. ב"כ הנאשם ער לכך כי המעשים בהם הורשע הנאשם הם מעצם טיבם פסולים, אלא שבמקרה דנן, כך טען, פוטנציאל הנזק הטמון בהם היה נמוך עד כדי אפסי.

הגם שאין בכך כדי להצדיק את המעשים, טען ב"כ הנאשם, הרי שיש להבין את ההיבט האנושי של הנאשם, אשר נתקל בבעייתם של בני משפחתו. עוד הדגיש כי אותה עת היה הנאשם צעיר לימים ולא בשל מבחינת אישיותו והדבר השפיע על שיקול דעתו.

ובאשר לעתידו של הנאשם, ביקש ב"כ הנאשם ליתן משקל בכורה להמלצות שירות המבחן והדגיש כי הרשעה עלולה לפגוע בעתידו של הנאשם, אשר כבר נרשם להליך של הוצאת רישיון רכב ציבורי. הוא הגיש לביהמ"ש מסמך של משרד התחבורה בננעין זה ולפיו מתבקש הפונה להצהיר על העדר רישום פלילי.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם את חלוף הזמן הרב מאז המעשים וכי מאז לא הסתבך הנאשם בדבר.

ב"כ הנאשם תמך טיעונו באסופת פסיקה שהציג לביהמ"ש.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 25, רווק, המתגורר עם משפחתו ומזה מספר חודשים עובד במרכול.

הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן כי לאורך השנים היה תפקודו יציב וציין כי לאחרונה החל בתהליכי קבלת רישיון נהיגה לרכב ציבורי.

הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה. הוא ציין כי התקשה לקבל את דבר מעצרו הצפוי של בני משפחתו בפעילות משטרתית וחש מחויבות לסייע להם. אותה עת היה ביניהם קשר משמעותי.

שירות המבחן התרשם כי עתה מצליח הנאשם לבחון באופן ראשוני את הבעייתיות שבהתנהגותו ובדרכי קבלת

ההחלטות שלו וניכר כי לא גובשו אצלו דפוסי התנהגות עברייניים ואימפולסיביים.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית, שקל שירות המבחן את האפשרות כי יתכן וביצוע העבירה מצביע על דפוסי אישיות מסויימים שאינם בשלים ועוד נשקלה התנהגותו בביצוע העבירה המצביעה על קושי מסויים בהפעלת שיקול הדעת ושליטה עצמית במקומות שחש מחויבות לאחרים, כשאינו נותן דעתו לפגיעה העלולה להגרם כתוצאה מהתנהלותו הבעייתית.

עם זאת, שקל שירות המבחן כסיכוי לשיקום את גילו הצעיר של הנאשם, את כך שלא גובשו אצלו ערכים עברייניים, כי כיום הוא ער לבעייתיות שבהתנהגותו וכי לאורך השנים תפקד באופן יציב, ההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם מרתיע.

הנאשם שלל בעייתיות בחייו ואינו רואה צורך בהמשך קשר טיפולי עם שירות המבחן.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי אם יורשע בדין, יתקשה לממש את שאיפותיו ולהוציא רישיון לרכב ציבורי. לפיכך ולאור כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן לסיים את עניינו ללא הרשעה ולהטיל עליו צו של"צ.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע גם בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, מצוי בראשית חייו, ודרכים רבות פתוחות לפניו והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

אמנם הנאשם ציין ואף הביא בפני שירות המבחן מסמכים כי הוא החל בהליכים לקראת קבלת רישיון נהיגה

ברכב ציבורי, ואולם בכך לא סגי.

הנאשם לא קיבל רישיון כזה, ולא הונחה תשתית ראיתית כי תעסוקתו העתידית בכך. על כן ובשלב זה מדובר באפשרויות ערטילאיות ולא בפגיעה ממשית וקונקרטית.

על כן על המבחן השני אין הנאשם עונה.

ואולם חשוב מכך, גם על המבחן הראשון והמצטבר, אין הנאשם עונה .

מעשיו של הנאשם פוגעים באושיות משפט ובהליכי חקירה תקינים.

הנאשם הפר באופן בוטה אמון שניתן בו בשל תפקידו ביחידה רגישה של משטרת ישראל. במהלך תפקידו ובעת מילוי תפקידו, ניצל מידע שהגיע אליו מתוקף תפקידו, אודות קרובי משפחתו והעביר להם מידע זה, באופן שהיה בו כדי להכשיל חקירה ולשבש הליכי חקירה ומשפט.

אין צורך להכביר מילים על החומרה שיש במעשים אלה ועל ההשלכות שיש להם על החקירה עצמה, על שלטון החוק ועל אמון הציבור.

לא מדובר היה במעידה חד פעמית והנאשם חזר על מעשיו, משדיווח לקרובי משפחתו על חיפוש שהיה אמור להתבצע בבתיים ואף זאת לאחר שמידע על כך הגיע אליו במסגרת תפקידו ביחידה זו.

פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים במקרה זה רבה וחמורה, ועניינו מאובחן מאסופת הפסיקה שהציג בא כוחו לחומרא, בכך שמעשיו בוצעו במסגרת תפקידו ובשל מידע שהגיע אליו בשל תפקידו.

הפגיעה באינטרסים הציבוריים היא כזו, שאינה מאפשרת סיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם בדין. אין מקרה זה בא בגדרם של אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם ניתן לסיים את ההליך מבחינת האינטרסים הציבוריים אף ללא הרשעה.

אני ערה למכלול השיקולים שנמנו בתסקיר שירות המבחן, לרבות חלופ הזמן הרב מאז ביצוע המעשים, יש בכך כדי להביא להקלה בעונש, ברם לא להביא לאי הרשעתו של הנאשם.

ועוד אוסיף כי שירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם ועל אלה בלבד ובית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים. על כן, בבואו לשקול את עניינו של הנאשם, יביא את המלצותיו של שירות המבחן במכלול שיקוליו כשיקול, אך לא כשיקול בלעדי, בלתי - אין.

משהנאשם לא ענה על שני המבחנים המצטברים של הלכת כתב, העתירה לסיים עניינו ללא הרשעה נדחת.

על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ובאשר לעונשו של הנאשם -

באשר לכך, יש אכן לשקול בצד הנימוקים לחומרא שנמנו לעיל, אף שיקולים לקולא ולהעניק להם משקל נכבד.

הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם היה צעיר בעת ביצוע העבירה ועדיין צעיר לימים.

הנאשם תפקד באורח נורמטיבי לאורך כל השנים ואף לאחר מעשים אלה. עברו של הנאשם נקי.

הנאשם מצוי בראשית דרכו בחיים.

משקל נכבד יש להעניק לעובדה כי המעשים בוצעו לפני חמש שנים וכתב האישום הוגש למעלה משלוש שנים לאחר מכן.

על כן אני גוזרת על הנאשם שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ז, 24 מאי 2017, במעמד הצדדים.